

عنوان مقاله:

پهنه بندی آسیب های اجتماعی و فرهنگی استان خراسان رضوی

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 10، شماره 34 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علی احمدی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات

احسان علی پوری - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف شناخت آسیب ها و تهدیدهای اجتماعی و فرهنگی استان خراسان رضوی، در مقیاس شهرستان تدوین شده است. روش پژوهش مبنی بر تحلیل ثانویه است که داده های مورد نیاز را از طرح های ملی و داده های مرکز آمار ایران، گردآوری می نماید. با استفاده از این داده ها، اطلاعات مورد نیاز ۲۶ شاخص پژوهش جمع آوری و در سه دسته جمعیتی، فرهنگی و اجتماعی تقسیم بندی شده اند. با بررسی میانگین یا نمره نرم داده ها، همچنین انحراف معیار اعداد، شهرستان های تربت جام و داورزن دارای بیشترین تهدید می باشند. داده های موجود به روش بی وزن سازی فازی همسو و هم دامنه شده و با هدف تعیین وزن شاخص ها، با نظرخواهی از کارشناسان، تحلیل سلسله مراتبی با استفاده از نرم افزار Expert Choice انجام و مشخص شد مولفه های اجتماعی، جمعیتی و فرهنگی به ترتیب از بالاترین اهمیت برخوردارند و نمره نهایی موزون داده ها تولید شد. با استفاده از نمره نهایی تولید شده به روش فوق، شهرستان ها بر اساس آسیب های اجتماعی و فرهنگی، به پنج دسته با آسیب بسیار کم، کم، متوسط، زیاد و بسیار زیاد تقسیم شد. شهرستان های نیشابور و تربت جام آسیب بسیار زیاد و جوین، فیروزه، فریمان و بجستان آسیب بسیار کمی دارند. همچنین با آزمون همبستگی پیرسون مشخص گردید که آسیب های اجتماعی و فرهنگی با هیچ یک از ویژگی های مساحت، جمعیت، تراکم و فاصله تا مرکز استان ارتباط مستقیمی ندارند.

کلمات کلیدی:

Zoning, Social harm, Cultural harm, Population harm, Razavi Khorasan Province, hierarchical analysis

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030395>

